

Auringon lasku luo violetin sävyn taivaaseen sen yläpuolella. Kultareunaiset pilvet näyttävät tarunhohtoisilta iltaruskon kajastuksessa. Niiden reunoilta muinaiset jumalat katsovat ylväinä alas maahan. He seuraavat huvittuneina ihmisten eloa ja ovat sangen tietoisia alapuolellaan jatkuvasta elämästä. Taivaan valtiaina heiltä ei puutu mitään, mutta jotkut heistä kadehtivat ihmisiä ja muita jumalia. Kateelliset jumalat toivoisivat elävänsä yltäkylläisinä ikuisesti. Silti, he eivät ole tyytyväisiä mihinkään aineelliseen varsinaisesti. He kadehtivat muita olentoja, jotka ovat onnellisempia kuin he ovat. Taivas ja maa kohtaavat toisensa, Aivan kuin tuli ja vesi, Ne nivoutuvat yhteen. Ne eivät kannu hedelmää. Vain henkinen tietoisuus ja vallitsemaan maailmaan Niiden kerran yhteen liittytyä.